

Hans Joachim Schädlich
Toneelbewerking van Chaim Levano

LIEFDESMEST
(*MAL HÖREN WAS NOCH KOMMT*)

'ns Horen wat er nog komt

Vertaling Tom Kleijn

PERSONEN

MAN = ZIEKE MAN
VROUW 1 = VERZORGSTER
VROUW 2 - 20 = VROUWEN OP BAND
VLIEG = VLIEG

"Iets weerhoudt mij ervan, iets voor jou te betekenen"

Robert Walser

Copyright Hans Joachim Schädlich 1995
Rowohlt Verlag, Hamburger Straße 17, 21465 Reinbek
Copyright Nederlandse vertaling Tom Kleijn 2001

1

MAN

Ik lig in bed en praat met vrouwen. Ik zeg: Ik. - Maar de vrouwen, met wie ik praat, zeggen: Dat ben jij niet.

Ik lig niet in **mijn** bed. Maar de vrouwen zeggen: Jij in jouw bed.

Naast het bed staat 'n nachtkastje. Ergens moeten mijn papieren liggen. Naast de deur staat 'n klerenkast.

Ergens moeten mijn kleren, mijn ondergoed en mijn schoenen zijn.

Aan de muur hangt 'n wastafel. Naast de wastafel hangen twee handdoeken.

Mijn kleren en mijn schoenen heb ik helemaal niet nodig.

Mijn ondergoed? 'n Nachthemd per week.

Op 't nachtkastje zou 'n vaas met bloemen kunnen staan. Maar waarom. Ik kan mijn hoofd niet opzij draaien. Op 't nachtkastje zou 'n glas water kunnen staan. Maar waarvoor. Ik kan mijn handen niet bewegen.

Ik lig op m'n rug en zie het plafond. Mijn handen liggen plat op 't laken. Het plafond is niet oninteressant. Het is wit en glad.

2

MAN

De woorden: gisteren, vandaag, morgen: gebruik ik, omdat ik ze me herinner.

VROUW 1

Een wonder, dat je nog praat.

MAN

Ik heb tegen mezelf gezegd: Dat noemt die praten.

Die vrouw is niet eerlijk. Ze moet haar oor altijd heel dicht tegen mijn mond houden.

Voordat ze haar oor bijna op mijn mond legt, kan ik 't even zien. Het oor is mooi. Ik weet niet wat 'n mooi oor is.

Sinds ik me niet meer scheer, groeien er haren uit mijn oren. Vroeger knipte ik de haren na 't scheren af. Ik weet dat mijn oren er nog lelijker uitzien, als er haren uit groeien.

Uit het oor van de vrouw groeien geen haren.

De vrouw zegt veel tegen mij. Een wonder, dat ik nog hoor.

VROUW 1

Wil je water? Wil je soep? Wil je pissen? Wil je kakken?

MAN

Mijn klok is het plafond.

Vroeger zei de vrouw tegen mij: Een wonder, dat u nog praat. Wilt u water drinken?

Wilt u soep eten? Wilt u wateren? Wilt u zich ontlasten?

Het stoort me niet, dat ze dat niet meer zegt. Ze slaat de deken terug, schuift het nachthemd omhoog en houdt een fles voor mijn lul. Of ze schuift een po onder mijn reet.

Het kost de vrouw moeite mijn reet min of meer af te vegen. Maar wat moet ik.

3

VROUW 1

Iemand heeft bloemen voor je afgegeven. Ik heb ze meteen in de vuilnisbak gesmeten.

MAN

Waarom heb je ze niet mee naar huis genomen?

VROUW 1

Omdat het een grafboeket was.

MAN

Wie heeft ze gebracht.

VROUW 1

'n Vrouw.

MAN

Als die vrouw nog eens komt, stuur haar dan naar mij. Ik wil met haar praten.

4

MAN

Ik weet niet, hoeveel tijd er is verstreken, sinds iemand bloemen voor me heeft afgegeven. Maar nu is er 'n vrouw.

VROUW 2

Deze keer heb ik geen bloemen meegebracht.

MAN

De vraag: Hoe heet je? - zou zinloos zijn. Ik herinner me geen namen. Het gezicht van de vrouw kan ik niet herkennen. De stem herken ik ook niet. Ik kan proberen de vrouw te herkennen aan wat ze vertelt. Misschien heeft ze 't mij al eens verteld.

VROUW 2

Dat ik je hier zo moet zien liggen.

MAN

Daar herken ik haar niet aan.

VROUW

Als ik eraan denk, hoe goed we het hadden met ons tweeën.

MAN

Waarom kus je me niet.

VROUW 2

Ze hebben toch al je tanden getrokken.

MAN

Die vrouw heeft gelijk. Ik zie in dat de herinnering je kan bedriegen, als je geen tanden meer hebt. Ik kan me nu niet meer voorstellen, **hoe** ze mij zou kunnen kussen. Haar tong zou in een huidzak met gaten belanden. Eromheen groeien baardharen met korsten soep. Bovendien adem ik stinklucht uit. Mijn adem is het enige, dat ik nog ruik.

VROUW 1

Jij stinkt godserbarmelijk.

MAN

Dat is mijn vloeibare stront.

VROUW

Jij stinkt uit heel je wezen. De hele kamer stinkt naar jou.

MAN

Zoals ik al zei, ik ruik dat helemaal niet ...

5

MAN

Mijn vingernagels groeien nog, mijn teennagels waarschijnlijk ook. Ik weet dat, omdat een van die vrouwen zoiets heeft gezegd: Jij hebt zulke lange vingernagels, dat ik ervan walg.

Ja, mooooi. Maar geen van die vrouwen knipt mijn vingernagels. Dat ergert me.

Sommige vrouwen moeten zich in hun weke delen toch mijn vingers kunnen herinneren.

Maar het kan me ook niet schelen; ik gebruik mijn vingers niet meer, mijn voeten ook niet ...

6

MAN

In het begin was ik er meer dan eens verbaasd over, dat er vaak 'n vlieg op mijn neus staat. Ik heb de vlieg niet gevoeld. Voelen kan ik op mijn neus niets. Ik heb de vlieg gezien. Het beste zie ik haar, als ik één oog dichtdoe.

Dan zie ik haar weliswaar maar van één kant. Maar als ik mijn ogen afwisselend open- en dichtdoe, zie ik de vlieg bijna tegelijk van twee kanten. Ze doet meestal niets. Iets om te eten vindt ze op mijn neus niet. In het begin had ik er geen verklaring voor, waarom die vlieg zo vaak op mijn neus staat. Intussen begrijp ik dat. Ik lig meestal met mijn mond open. Ik heb 'n vooruitstekende onderkaak. De lucht die uit mijn mond komt, stroomt langs de punt van mijn neus. De vlieg geniet van de stank uit mijn mond. Ik heb de vlieg altijd wat te bieden. Dat maakt me rustig. De vlieg is me van alle levende wezens het meest nabij. Ze verwacht niets van mij behalve dat beetje stank, en ze is trouw.

Ik weet niet, waar ze haar kostje vandaan haalt. Soms vliegt ze weg. Misschien vliegt ze naar de vloer en vindt iets. Misschien vliegt ze in de po, die de vrouw onder mijn reet schuift, en vindt iets. Als ik dat maar wist. Ik zou plezier kunnen beleven aan die vlieg, omdat ik het goede gevoel heb, dat ik voor haar zorg. Ik in mijn beroerde situatie, een kostwinner.

Soms kijkt de vlieg me aan.

VLIEG

En, ouwe jongen? Alles okay?

MAN

Hallo, meissie, hoe gaat het? Hoe heb je me gevonden?

7

MAN

Soms, als ik wat lig te dommelen, zweeft me de poes van één vrouw voor ogen. Ik

weet niet meer, hoe die vrouw heette. Ik wens haar toe dat ze nog leeft. Haar poes heeft het verdiend. Maar één ding weet ik zeker. De poes van die vrouw was het heerlijkste, dat ik in mijn leven gezien en gevoeld heb. Als ik net zoiets heerlijk ooit gezien en gevoeld had, zou ik het met die poes kunnen vergelijken. Met andere woorden, de poes van die vrouw was onvergelijkbaar heerlijk.

8

MAN

Omdat ik soms een vreemd gevoel aan mijn rug heb, zei ik: Wat is er nou met mijn rug aan de hand.

De vrouw, die mij water brengt, heeft mijn bovenlichaam opgetild.

VROUW 1

Wat ben jij vederlicht. Nou, eens kijken.

MAN

Ze heeft mijn rug bekeken.

VROUW 1

Kijk nou eens. Je rug is doorgelegd. Rauw vlees. Je hele rug sopt.

MAN

Ik wist nu wat dat vreemde gevoel was, en de vrouw heeft me terug laten vallen.

9

MAN

Laatst sliep ik onrustig. De heerlijkste poes, die ik ooit gezien en gevoeld had, spookte door mijn hoofd. Op dat ogenblik bewoog zich iets onder het bed. Ik hoor dat. Maar ik wilde me niet van die poes laten afleiden. Ik dacht aan de vrouw, die tegen me zei:

VROUW 3

Jij bent zo groot, en mijn poes is zo klein.

MAN

Zoiets vergeet je niet zo snel. Vaak had ik van vrouwen precies het tegenovergestelde gehoord. Zelfs van de vrouw, die alleen maar de fles voor mijn lul houdt.

VROUW 1

Dat miezigerige stompje van jou.

10

MAN

Toen die vrouw weer eens haar oor heel dicht bij mijn mond hield, heb ik gezegd:
Onder het bed beweegt soms iets.

VROUW 1

Ssst! Onder jouw bed ligt 's nachts iemand.

MAN

Ik ben gewaarschuwd. Ik slaap sindsdien niet rustig meer. Ik wil me niet blootgeven.
Wie weet wat ik in mijn slaap lig te fluisteren. Ik lig ook in mijn halfslaap te
fluisteren. Misschien heb ik: Poes - gefluisterd.
Ik ben blij, dat ik de naam van de vrouw met de heerlijkste poes vergeten ben. Ik wil
die vrouw nooit verraden.
Of het laken en het matras niet doorlekken? ...

11

MAN

Soms ben ik 's ochtends uitgerust.

Ik heb dan zin om geschoren te worden. Ik heb dan zin om met koud water gewassen te worden.

Maar de vrouw, die mij soep geeft, scheert me niet en wast me niet.

VROUW 1

Dat loont de moeite niet meer.

MAN

Hoezo niet?

Ze hield een spiegel voor mijn gezicht.

VROUW 1

Kijk toch zelf.

MAN

Sindsdien weet ik, hoe mijn mond eruit ziet en dat er baardharen met soepkorsten omheen groeien.

De wastafel en de twee handdoeken zijn overbodig. Waarom zijn die er?

VROUW 1

Voor de volgende.

MAN

Soms zet de vrouw het raam open.

De frisse warme lucht verlengt misschien mijn leven.

VROUW 1

Jouw stank kost me nog een keer het leven.

MAN

Wat zijn dat voor kinderen.

VROUW 1

Dat zijn de kinderen van de man hiernaast.

MAN

Wanneer komen mijn kinderen.

VROUW 1

Ook wanneer je bent gestorven.

MAN

Wanneer ik ben gestorven, wil ik eindelijk geschoren en gewassen worden.

VROUW 1

Wie doet dat vandaag de dag nog.

MAN

Zo, zoals ik eruit zie, mogen mijn kinderen mij niet zien.

VROUW 1

Zeg ze dat zelf.

12

MAN

Het is een wonder dat ik nog baard- en oorharen heb. Op alle andere plekken, waar ik vroeger ook haren had, heb ik er geen meer. Ik heb dat gezien, toen ik nog kon gaan, staan en zitten. Op m'n hoofd heb ik geen haren en in de buurt van mijn lul ook niet. Op mijn borst niet en op mijn benen niet. Op m'n armen niet, in m'n neus niet. Geen okselhaar, geen wenkbrauwen, geen wimpers. Vroeger zou ik zo'n kaalheid erg gevonden hebben. Omdat de vrouw met de heerlijkste poes tegen me zei:

VROUW 4

Ik houd van je hoofdhaar, ik houd van je schaamhaar.

Ik houd van je borsthaar, ik houd van je beenhaar.

Ik houd van je armhaar, ik houd van je neushaar.

Ik houd van je okselhaar, jouw wenkbrauwen, jouw wimpers.

MAN

Kaalheid heeft voordelen. Ik hoef me niet meer op m'n hoofd, aan mijn lul, op mijn borst, aan mijn benen, aan mijn armen, in mijn neus of onder mijn oksels te krabben

...

Ook tandeloosheid heeft 'n voordeel. Ik hoef na 't eten niet meer tussen m'n tanden te zitten peuteren.

Ik was met al die haren altijd lelijk. Zonder het merendeel van die haren ben ik nog lelijker.

13

MAN

Ik heb van de schoonheid van vrouwen gehouden. Ik vond aan vrouwen andere dingen mooi dan andere mannen. Mij bevielen dikke benen. Mij bevielen grote oren. Mij bevielen buiken.

Jammer genoeg heb ik nooit een vrouw gekend, die èn dikke benen, èn grote oren èn 'n buik had.

De vlieg op mijn neus benadert mijn schoonheidsideaal.

Een keer heb ik tegen de vlieg gezegd: Jij bent 'n mooie vrouw ...

VLIEG

Jammer, dat we elkaar zo laat hebben leren kennen. Ik had graag door je borsthaar gewandeld.